

Gråärulan funnen häckande i Sverige.

Helt nyligen har Hr TAGE LAKJER meddelat i Dansk Ornithologisk Forenings tidskrift (Årg. 11, hft 2), att han gjort den intressanta upptäckten af ett par häckande gråärulor under en vistelse vid Taberg i Småland sommaren 1916.

Gråärulan brukar i de länder, där hon är hemma, välja till vistelseort bergiga trakter och slå sig ned vid bäckar eller strömmar därstädes. Alldeles en dylik plats hade äfven det nu ifrågavarande paret valt. Det höll till vid en å med delvis klippfylld bädd och steniga stränder, som kläddes af alsnår och höga örter. Gråärulorna sågos först den 14 juli, och det iaktogs flera gånger, att de buro föda i näbben. Den 19 juli höllo de till med sina nu flygga ungar vid själva ån. Så snart som Hr LAKJER kom i närheten af ungarna, varnade de gamla fåglarna dem med ett skarpt skrik, och hela familjen gömde sig i buskarna vid åbrädden, där de höllo sig tysta. När ungarna voro i säkerhet, visade sig åter de gamla och satte sig på telegrafrådor o. s. v. Hr LAKJER lyckades dock få se ungarna, och äfven huru de mutades. Det syntes blott vara två ungar.

Under loppet af 14 dagar sågos gråärulorna ofta, alltid i närhet af vattnet och aldrig på närliggande betesmarker bland boskapen. I träden satte de sig gärna, särskildt då de oroades. När vattenståndet längre fram på sommaren sjönk, så att stenar och små grusöar stego upp ur vattnet, löpte de omkring på dessa med stor litflighet.

De gamla fåglarnas läte liknade mycket sådesärulans, men är olika gulärulans.

Gråärulan förekommer som bekant i Storbritannien ända till Orkneyöarne samt på europeiska kontinenten och i Medelhafsländerna. Den går i öster till södra Ural. Den håller sig dock blott i bergstrakter och saknas i mellanliggande lågland. I norra Asien finnes en mera kortsjäftad ras, *melanope* PALLAS, och på Madeira och Azorerna en tredje ras.

Vanligen har gråärulan på senare år kallats med LINNÉs namn af år 1771, *Motacilla boarula*. Det har dock nyligen uppdagats, att detta namn redan förut var upptaget, i det att SCOPOLI 1769 användt det för gulärulan. Det tidigast användbara namnet för gråärulan blir på grund häraf *Motacilla cinerea* TUNSTALL.

En ringmärkt gräsand

-köts enligt en tidningsnotis i Mälaren af hästskötaren O. OLSSON vid Hässlö gård för någon tid sedan. Ringen bar numret 34 842 samt inskriften »Witherby. High Holborn, London». Sedan Mr. H. F. WITHERBY erhållit underrättelse om saken, har han meddelat, att gräsanden ifråga ringmärktes vid Stranraer, Wigtownshire i Skottland den 20 febr. 1914. Detta utgör sålunda ytterligare ett af de nu ganska många bevisen för att våra länder och för öfrigt också många andra af våra fåglar öfvervintra i Storbritannien.

backsvalar
på kajen i
ektes vara
s det elfva
na grushö-
tsen, finga
la högarna
cors horta-

r svalorna
ktes vara
äl — tyd-
os då nio
ch gamla
egift hüm-

ren.

ille att ta
311 står
örer hon
de plan-
a för mig

ren.